

Posolstvo Svätého Otca Františka

k Svetovému dňu misií 2016

Misionárska Cirkev, svedkyňa milosrdenstva

Drahí bratia a sestry,

mimoriadny Svätý rok milosrdenstva, ktorý Cirkev práve prežíva, vrhá osobitné svetlo aj na Svetový deň misií 2016. Vyzýva nás, aby sme hľadeli na misie *ad gentes* ako na veľké, nesmierne dielo milosrdenstva – tak duchovného, ako aj materiálneho. Na tohoročný Svetový deň misií sme skutočne všetci vyzvaní, aby sme ako misionárski učeníci „vyšli“ a poskytli svoje talenty, svoju tvorivosť, múdrosť a skúsenosť do služby šírenia posolstva Božej lásky a súcitu voči celej ľudskej rodine. Cirkev poverená misijným poslaním sa stará o tých, ktorí nepoznajú evanjelium, pretože si želá, aby všetci boli spasení a mohli zakúsiť Pánovu lásku. Jej poslaním je „ohlasovať Božie milosrdenstvo, ktoré je pulzujúcim srdcom evanjelia“ (bula *Misericordiae vultus*, 12) a ohlasovať ho v každom kúte sveta, až pokým nedospeje ku každej žene a mužovi, starému, mladému i dieťaťu.

Milosrdenstvo naplňa Otcovo Srdce vnútornou radosťou, keď sa stretá s ľudským stvorením; už od počiatku sa s láskou obracia aj na tých najkrehkejších, pretože jeho veľkosť a moc sa zjavujú práve v schopnosti stotožniť sa s malými, vyradenými, utláčanými (porov. *Dt* 4, 31; *Ž* 86, 15; 103, 8; 111, 4). On je dobrým, pozorným, verným Bohom; blízkym voči tým, čo sú v núdzi, aby bol nablízku všetkým, najmä chudobným; láskavo vstupuje do ľudskej reality, práve tak, ako to robia otec a matka, keď ide o život ich detí (porov. *Jer* 31, 20). Termín používaný v Biblii na označenie milosrdenstva odkazuje na materské lono: teda na matkinu lásku voči jej deťom; tým deťom, ktoré bude milovať vždy, za každých okolností, nech sa stane čokoľvek, pretože sú ovocím jej lona. To je aj základný aspekt lásky Boha voči všetkým jeho deťom, a zvlášť voči členom národa, ktorý utvoril a ktorý chce vyučovať a vychovávať: jeho vnútro je pohnuté súcitom a chveje sa (porov. *Oz* 11, 8), keď hľadá na jeho krehkosť a nevernosť. A predsa je milosrdný voči všetkým; jeho láska zahŕňa všetky národy zeme a jeho nežnosť sa rozpína na všetky stvorenia (porov. *Ž* 145, 8 – 9).

Milosrdenstvo nachádza svoje najvyššie a dokonalé vyjadrenie vo vtelenom Slove. Ono zjavuje Otcovu tvár bohatú na milosrdenstvo; ono „nielenže hovorí o milosrdenstve a vysvetľuje

ho príkladmi i podobenstvami, ale predovšetkým ho v sebe samom stelesňuje a vo svojej osobe predstavuje“ (Ján Pavol II., encyklika *Dives in misericordia*, 2). Keď prijímame a nasledujeme Ježiša prostredníctvom evanjelia a sviatostí, môžeme sa vďaka pôsobeniu Ducha Svätého stať milosrdnými ako náš nebeský Otec; tým sa učíme milovať tak, ako nás on miluje, a zo svojho života robiť nezištný dar, na znak jeho dobroty (porov. bula *Misericordiae vultus*, 3). Cirkev je prvým spoločenstvom z ľudstva, ktoré žije z Kristovho milosrdenstva: stále sa cíti chránená a vyvolená milosrdnou Kristovou láskou a z tejto lásky čerpá svoje poslanie, žije z nej a dáva ju spoznať ostatným národom v úctivom dialógu s každou kultúrou a náboženským presvedčením.

O tejto milosrdnej láske svedčia mnohí muži i ženy, každého veku a stavu, rovnako ako to bolo v začiatkoch cirkevnej skúsenosti. Výrečným znakom materskej lásky Boha je – popri mužoch – značná a rastúca prítomnosť žien v misijnom svete. Ženy, laičky alebo zasvätené, a dnes i mnohé rodiny naplňujú svoje misionárske povolanie rôznymi formami: od priameho ohlasovania evanjelia až po charitatívnu činnosť. Popri evanjelizačnej a sviatostnej činnosti misionárov, ženy a rodiny často lepšie chápu problémy ľudí a dokážu im vhodným a novým spôsobom čeliť: či už v starostlivosti o život, keď zameriavajú pozornosť viac na ľudí ako na štruktúry a keď sa plne ľudsky i duchovne venujú budovaniu harmónie, vzťahov, pokoja, solidarity, dialógu, spolupráce a bratstva – tak v oblasti medziľudských vzťahov, ako aj v širšom spoločenskom a kultúrnom živote, a zvlášť na poli starostlivosti o chudobných.

Na mnohých miestach sa evanjelizácia začína vzdelávacou činnosťou, ktorej misionári venujú úsilie a čas, tak ako milosrdný vinohradník z evanjelia (porov. *Lk* 13, 7-9; *Jn* 15, 1), a pritom trpezlivo čakajú na ovocie dlhoročného formovania; takto sa rodia osoby schopné hlásať evanjelium a prinášať ho aj tam, kde by sme to považovali za nemožné. Cirkev možno označiť aj za „matku“ tých, ktorí jedného dňa uveria v Krista. Preto dúfam, že svätý Boží ľud bude naďalej preukazovať túto materskú službu milosrdenstva, ktorá pomôže národom, čo ešte nepoznajú Pána, stretnúť sa s ním a zamilovať si ho. Viera je v skutočnosti Božím darom a nie ovocím prozelytizmu, avšak rastie vďaka viere a láske hlásateľov evanjelia, ktorí sú Kristovými svedkami. Od Ježišových učeníkov, ktorí kráčajú po cestách sveta, sa požaduje láska, ktorá neodmeriava, ale voči všetkým má rovnakú mieru, akú má Pán. Ohlasujeme ten najkrajší a najväčší dar, ktorý nám dal: jeho život a jeho lásku.

Každý národ a každá kultúra má právo prijať posolstvo spásy, ktoré je Božím darom pre všetkých. Je to tým potrebnéjšie, ak vezmeme do úvahy koľko nespravodlivostí, vojen a humanitárnych kríz dnes čaká na vyriešenie. Misionári zo skúsenosti vedia, že evanjelium odpustenia a milosrdenstva môže priniesť radosť a zmierenie, spravodlivosť a pokoj. Poslanie

evanjelia – „*Chod'te teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal*“ (Mt 28, 19 – 20) – ešte nie je zavŕšené, ale zaväzuje všetkých, aby sa v súčasných podmienkach a zoči-voči aktuálnym výzvam cítili povolaní znovu „vychádzať“ na misie. Ako som to naznačil už v apoštolskej exhortácii *Evangelii gaudium*: „Každý kresťan a každé spoločenstvo musia dobre rozlíšiť, na akú konkrétnu cestu ich Pán posielal, ale všetci sme pozvaní prijať toto povolanie: vyjsť z vlastnej pohodlnosti a mať odvahu ísť na všetky periférie, ktoré potrebujú svetlo evanjelia“ (20).

Práve na tento svätý rok pripadá 90. výročie Svetového dňa misií, ktorého slávenie zaviedlo Pápežské dielo na šírenie viery a schválil pápež Pius XI. v roku 1926. Preto považujem za vhodné pripomenúť múdre ustanovenie mojich predchodcov, aby boli všetky dary zo všetkých častí sveta zozbierané v každej diecéze, farnosti, rehoľnej komunite, od každého cirkevného združenia a hnutia venované tomuto dielu na pomoc kresťanským spoločenstvám v núdzi a na podporu hlásania evanjelia až po samý kraj zeme. Ani dnes sa nesmieme vyhýbať tomuto gestu cirkevného misijného spoločenstva. Neuzatvárajme si srdce a nevenujme sa len našim špecifickým starostiam, ale otvorme si ho pre celé ľudstvo.

Najsvätejšia Panna Mária, vznešená ikona vykúpeného ľudstva, misijný vzor Cirkvi, nauč všetkých – mužov i ženy i rodiny –, aby všade stvárňovali a uchovávali živú a tajomnú prítomnosť vzkrieseného Pána, ktorý obnovuje a naplňuje radostným milosrdenstvom vzťahy medzi ľuďmi, kultúrami i národmi.

Vo Vatikáne 15. mája 2016, na sviatok Zoslania Ducha Svätého

FRANTIŠEK